

Αριθμός 1021/2008

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

B2` Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Σπυρίδωνα Κολουβά, Αντιπρόεδρο, Ηλία Γιαννακάκη, Χρήστο Αλεξόπουλο, Σπυρίδωνα Ζιάκα, Ζήση Βασιλόπουλο, Αρεοπαγίτες. ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 8 Απριλίου 2008, με την παρουσία και του Γραμματέα Αντωνίου Στυλιανουδάκη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσιόντος: Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ" (ΟΑΕΠ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Νικόλαο Χαιρόπουλο, με δήλωση του άρθρου 242§2 Κ.Πολ.Δ. Της αναιρεσίβλητης: Ψ1, η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Αντώνιο Ρουπακιώτη. Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 2/4/2004 αγωγή της ήδη αναιρεσίβλητης, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 1597/2005 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 5795/2006 οριστική του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αναιρεσιόν με την από 16/10/2006 αίτησή του. Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω και ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Ηλίας Γιαννακάκης, ανέγνωσε την από 12/4/2007 έκθεση του Αρεοπαγίτη Ανδρέα Μαρκάκη, ο οποίος έχει ήδη αποχωρήσει από την υπηρεσία, με την οποία εισηγήθηκε την παραδοχή του τέταρτου και την απόρριψη των λοιπών λόγων της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσίβλητης ζήτησε την απόρριψη της και την καταδίκη του αντίδικου μέρους στη δικαστική δαπάνη. ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ Από τα άρθρα 669 παρ. 2 του ΑΚ, 1 του Ν. 2112/1920 και 1 και 5 του Ν. 3198/1955 προκύπτει ότι η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου είναι μονομερής αναιτιώδης δικαιοπραξία και συνεπώς το κύρος αυτής δεν εξαρτάται από την ύπαρξη ή την ελαττωματικότητα της αιτίας για την οποία έγινε, αλλά αποτελεί δικαίωμα του εργοδότη και του εργαζόμενου. Η άσκηση όμως του δικαιώματος αυτού, όπως και κάθε δικαίωμα, υπόκειται στον περιορισμό του άρθρου 281 ΑΚ, δηλαδή της μη υπερβάσεως των ορίων που επιβάλλει η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, η υπέρβαση δε των ορίων αυτών καθιστά άκυρη την καταγγελία, σύμφωνα με τα άρθρα 174 και 180 του ΑΚ. Εξάλλου, η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας από τον εργοδότη είναι άκυρη, ως καταχρηστική, όταν απαγορεύεται από ταπεινά ελατήρια που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό του δικαιώματος, όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις που η καταγγελία οφείλεται σε εμπάθεια, μίσος ή έχθρα ή σε λόγους εκδικήσεως, συνεπεία προηγηθείσας νόμιμης, αλλά μη αρεστής στον εργοδότη, συμπεριφοράς του εργαζομένου, ή όταν γίνεται για οικονομικοτεχνικούς λόγους, δηλαδή για την αναδιοργάνωση της επιχειρήσεως του εργοδότη που καθιστά αναγκαία τη μείωση του προσωπικού, εφόσον οι λόγοι αυτοί είναι προσχηματικοί και υποκρύπτουν πράγματι μίσος, εμπάθεια ή κακοβουλία ή όταν είναι μεν πραγματικοί, αλλά δεν έγινε επιλογή των απολυομένων με αντικειμενικά κριτήρια (υπηρεσιακά ή κοινωνικά). Δεν συντρέχει, όμως, περίπτωση καταχρηστικής καταγγελίας όταν δεν υπάρχει γι' αυτή κάποια αιτία, αφού, ενόψει των όσων εκτέθηκαν για τον αναιτιώδη χαρακτήρα της καταγγελίας και την άσκηση αυτής καθ' υπέρβαση των ορίων του άρθρου 281 ΑΚ, για να θεωρηθεί η καταγγελία άκυρη ως καταχρηστική, δεν αρκεί ότι οι λόγοι που επικαλέστηκε γι' αυτή ο εργοδότης ήταν αναληθείς ή ότι δεν υπήρχε καμία εμφανής αιτία, αλλά απαιτείται η καταγγελία να οφείλεται σε συγκεκριμένους λόγους - που πρέπει να επικαλεστεί και να αποδείξει ο εργαζόμενος - εξαιτίας των οποίων η άσκηση του σχετικού δικαιώματος του εργοδότη υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλει το άρθρο 281 ΑΚ. Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο δέχθηκε με την προσβαλλόμενη απόφασή του τα εξής: Η ενάγουσα προσλήφθηκε το έτος 1992, με σύμβαση έργου, εξάμηνης διάρκειας, η οποία ανανεώθηκε για ένα ακόμη τρίμηνο, τυπικά ως δακτυλογράφος, αλλά στην πραγματικότητα ως υπάλληλος Λογιστηρίου στον εναγόμενο Οργανισμό Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων, που είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, και συστήθηκε με τον Νόμο 1796/1988 (ΦΕΚ 152/11-7-1988, Τεύχος Α), με αντικείμενο την υποστήριξη της εξαγωγικής δραστηριότητας των Ελληνικών επιχειρήσεων και την παροχή εγγυήσεων ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων στις ασφαλιζόμενες εξαγωγικές επιχειρήσεις. Την καταρτίστηκε μεταξύ της ενάγουσας και του εναγόμενου σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, δυνάμει της οποίας η

ενάγουσα προσέφερε τις υπηρεσίες της στο εναγόμενο, ως υπάλληλος, υπαγόμενη, πλέον, στις διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης του Προσωπικού του εναγόμενου Οργανισμού, ο οποίος καταρτίστηκε νομίμως, κατά τα οριζόμενα στον ως άνω συστατικό αυτού νόμο και εγκρίθηκε με την υπ` αριθμ. 70768/28-11-1994 ΚΥΑ των Υπουργών Προεδρίας και Εθνικής Οικονομίας (ΦΕΚ Β`/897/1- 12-1994) - όπως ισχύει σήμερα μετά τις τροποποιήσεις που έγιναν με τις υπ` αριθμ. 1090 50/Ε1-3598/1988 (ΦΕΚ 1197/Β` 20-11-1998) και 103722/ Ε1/614/2001 (ΦΕΚ 1335/Β`/12-10-2001) Αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας (ΥΠΕΘΟ)- και επομένως έχει ισχύ νόμου. Και μετά την κατάρτιση της ως άνω συμβάσεως η ενάγουσα απασχολήθηκε με το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή, ως υπάλληλος στο Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών (Λογιστήριο) του εναγόμενου, ως βοηθός λογιστή, λόγω και της μεγάλης προϋπηρεσίας που διέθετε στην ειδικότητα αυτή σε διάφορες εταιρείες, σύμφωνα με σχετικές βεβαιώσεις αυτών, ενώ στα καθήκοντα της περιλαμβάνονταν και αυτά του Ταμία. Καθ` όλη δε τη διάρκεια της εργασιακής της σχέσης η ενάγουσα ασκούσε καθήκοντα βοηθού λογιστή και συγκεκριμένα, ήταν υπεύθυνη για την εκτέλεση των οδηγιών του Προϊστάμενου της και Προϊστάμενου του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών, Γ1, σχετικά με τη τήρηση και ενημέρωση των λογιστικών βιβλίων, στη σύνταξη καταστάσεων με την ανάλυση και τη λογιστική διατύπωση οικονομικών πράξεων, που συνδέονταν με τα λογιστικά βιβλία, στη τήρηση λογιστικών στοιχείων, όπως τιμολόγια, διπλότυπα εισπράξεων και λοιπών συναλλακτικών πράξεων, την αναγραφή στα λογιστικά βιβλία των οικονομικών εν γένει πράξεων του εναγόμενου, την καταχώρηση των περιουσιακών του στοιχείων και την κατάρτιση του ισολογισμού. Μάλιστα, από το με ημεροχρονολογία οργανόγραμμα των υπηρεσιών του εναγόμενου, προκύπτει ότι η ενάγουσα φέρεται δεύτερη στην ιεραρχία του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών, δηλαδή, αμέσως μετά τον Προϊστάμενο του παραπάνω Τμήματος, Γ1, τον οποίον είναι εύλογο ότι αυτή, ως άμεση υφισταμένη του, αναπλήρωνε ατύπως, όταν εκείνος απουσίαζε, δεδομένου ότι ο τελευταίος δεν ανήκε στο προσωπικό του Οργανισμού, αλλά οργανικά ήταν υπάλληλος (Τμηματάρχης) της Τράπεζας της Ελλάδος, αποσπασμένος στον Οργανισμό, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό αυτού, με απόφαση του Διοικητή της Τράπεζας, όπως προκύπτει από τα με αριθμ. και έγγραφα που επικαλείται και προσκομίζει το εναγόμενο. Από τα ίδια παραπάνω αποδεικτικά μέσα αποδείχτηκε ακόμη, ότι ο εναγόμενος Οργανισμός είχε καθιερώσει τουλάχιστον από το έτος 1998 και χορηγούσε σε όλους τους υπαλλήλους του, ανεξάρτητα από το αντικείμενο της απασχόλησής τους, μία φορά το χρόνο, επίδομα για τα αποτελέσματα χρήσης κάθε έτους, συνιστάμενο σε μη σταθερό ποσοστό επί των μηνιαίων αποδοχών του καθενός, το οποίο ονόμαζε "επίδομα ισολογισμού" εσφαλμένα, ενώ έπρεπε να το ονομάζει επίδομα αποτελεσμάτων χρήσεως, καθόσον, σύμφωνα με τις Σ.Σ.Ε. Λογιστών- Βοηθών Λογιστών, επίδομα ισολογισμού, δικαιούνται μόνον όσοι ασχολούνται πραγματικά με τη σύνταξη του ισολογισμού. Εξαιτίας δε του γεγονότος ότι ο Διευθυντής του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών και η ενάγουσα απασχολούνταν ευθέως και αμέσως με τη σύνταξη του ισολογισμού, μέχρι και το έτος 2001 λάμβαναν αυξημένο έναντι των λοιπών υπαλλήλων του Οργανισμού το παραπάνω επίδομα.

Χαρακτηριστικά, για το έτος 1999 ο μεν Γ1 έλαβε ως επίδομα ισολογισμού ποσό 418.660 δραχμών, η δε ενάγουσα ποσό 209.330 δραχμών, ενώ όλοι οι άλλοι υπάλληλοι, εκτός βέβαια της Προέδρου του Οργανισμού Γ2 και του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή αυτού Γ3, που έλαβαν η πρώτη 315.810 δραχμές και ο δεύτερος 308.550 δραχμές, έλαβαν ποσά κάτω από 165.770 δραχμές. Από τον Ιούλιο, όμως, του έτους 2002 ο Οργανισμός, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του, άρχισε να χορηγεί ως οικειοθελή παροχή πλέον, που εσφαλμένα και πάλι ονόμαζε "επίδομα ισολογισμού" σε όλους τους υπαλλήλους του, ανεξάρτητα από την ειδικότητα ή τη θέση του καθενός, αύξηση με σταθερό ποσοστό 50% επί του συνόλου των νομίμων αποδοχών τους, αύξηση μάλιστα, την οποία θα λάμβαναν, σύμφωνα με την με αριθμό απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου "όχι μόνον οι νεοπροσληφθέντες το έτος 2002 υπάλληλοι, αλλά και οι συνεργαζόμενοι με τον Οργανισμό δικηγόροι, οι οποίοι αμείβονται με αποδείξεις παροχής υπηρεσιών". Η εφαρμογή της απόφασης αυτής του εναγόμενου είχε ως αποτέλεσμα να λάβουν όλοι οι υπάλληλοι του εναγόμενου, για το έτος 2002, αύξηση σε ποσοστό μέχρι και 129, 29%, εκτός από την ενάγουσα η οποία αντίθετα έλαβε μειωμένο και το ποσό που λάμβανε ως επίδομα ισολογισμού, κατά ποσοστό 7,17%, δεδομένου ότι έλαβε μόνον το ως άνω σταθερό ποσοστό 50%, αν και δικαιούνταν να λάβει και το επίδομα ισολογισμού και μάλιστα σε ποσοστό 60%, σύμφωνα με την ισχύουσα Σ.Σ.Ε. στην οποία είχε ήδη από το 1998 ενταχθεί, με απόφαση του ίδιου του εναγόμενου, όπως αναλυτικά θα αναφερθεί παρακάτω, αλλά και την ως άνω οικειοθελή παροχή, δηλαδή την αύξηση

κατά ποσοστό 50% των μηνιαίων αποδοχών της, που ελάμβαναν σταθερά πλέον όλοι οι υπάλληλοι του εναγόμενου και όχι μόνον, κατά την αμέσως παραπάνω αναφερόμενη απόφαση του Δ.Σ. αυτού. Έτσι η ενάγουσα διαμαρτυρήθηκε για την παραπάνω μείωση των αποδοχών της προς την Πρόεδρο και Γενική Διευθύντρια του Οργανισμού και προς τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή, με τις από επιστολές της, προκειμένου να διορθωθεί η, κατά τα προαναφερόμενα, άνιση μεταχείριση της, την οποία, όμως, όπως αναγράφει στις σχετικές επιστολές, εξέλαβε ως γενόμενη από παραδρομή. Αποδείχτηκε ακόμη, ότι το μήνα Ιούλιο του ίδιου έτους 2002 πραγματοποιήθηκε στον Οργανισμό έλεγχος από την 50ή Διεύθυνση Εκκαθάρισης Ελέγχου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και το ΥΠΕΘΟ, σχετικά με τη μισθοδοσία των υπαλλήλων, κατά τον οποίο διαπιστώθηκε η μη εφαρμογή διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας. Τούτο είχε ως συνέπεια να συνδεθεί από τη Διοίκηση του Οργανισμού και ειδικότερα από τον Αναπληρωτή Διευθυντή, η διενέργεια του παραπάνω ελέγχου με τη διεκδίκηση από την ενάγουσα των προαναφερόμενων μισθολογικών παροχών της, αν και η τελευταία δεν είχε μέχρι και τη διαπίστωση των αποτελεσμάτων του ελέγχου (τέλος Ιουλίου 2002), διατυπώσει τις διαμαρτυρίες της, όπως ευθέως προκύπτει από την ημερομηνία των ως άνω επιστολών της (.....). Στη συνέχεια, το Διοικητικό Συμβούλιο του εναγόμενου, με την απόφαση του, που αναφέρεται στα Πρακτικά συνεδρίασης με αριθμό , ενέκρινε τη χορήγηση στην ενάγουσα επιδόματος ισολογισμού, ισόποσου με το 60% των μηνιαίων ακαθάριστων αποδοχών της, σύμφωνα με την ΣΣΕ Λογιστών, χωρίς, όμως να εγκρίνει και τη χορήγηση σ' αυτήν της παραπάνω οικειοθελούς παροχής, που λάμβαναν, κατά τα προαναφερόμενα όλοι οι συνάδελφοι της, ανεξάρτητα από την ειδικότητα ή τη θέση τους και όχι μόνον. Στο σημείο τούτο πρέπει να αναφερθεί ότι από την έναρξη της απασχόλησης της ενάγουσας στον εναγόμενο και μέχρι και τον Οκτώβριο του έτους 2002, η υπαλληλική συμπεριφορά της ήταν από κάθε άποψη άπογη, όπως προκύπτει από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρθηκαν παραπάνω και κυρίως από τις εκθέσεις αξιολόγησης των ουσιαστικών προσόντων αυτής, στις οποίες χαρακτηρίζεται από τους κριτές της Γ2, Πρόεδρο του Οργανισμού, Γ3, Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή (ο οποίος είναι και μάρτυρας του εναγόμενου, όπως προκύπτει από την υπ` αριθμ. 2606/2005 αναφερόμενη παραπάνω ένορκη βεβαίωση) και Γ1, Προϊστάμενο του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών, ως "Λίαν Καλή" και "Άριστη". Είναι δε χαρακτηριστικές των παραπάνω και της εκτίμησης που απολάμβανε η ενάγουσα από τους ανωτέρους της οι αξιολογικές παρατηρήσεις που διατυπώνονται στις εκθέσεις αξιολόγησης αυτής, των ετών 1997 και 1998, κατά τα οποία η ενάγουσα κρίθηκε "Άριστη" σε όλα τα κριτήρια, με πρώτο κριτή τον προαναφερόμενο Γ3 και δεύτερο κριτή την Γ2. Συγκεκριμένα, για το έτος 1997: "Η κρινόμενη υπάλληλος είναι άριστη από πάσης απόψεως και διεκπεραιώνει σοβαρότατο έργο στο Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών. Είναι η μόνη που μπορεί, σε σημαντικό βαθμό, να αναπληρώσει το κενό κατά τη διάρκεια απουσιών ή αδειών του Υπεύθυνου του Τμήματος κου Γ1. Έχει σημαντικές ικανότητες, δεδομένου ότι πριν προσληφθεί στο ΟΑΕΠ, είχε ήδη μακρά προϋπηρεσία σε λογιστήρια εταιρειών του ιδιωτικού τομέα". Και για το έτος 1998: "Η κρινόμενη επέδειξε και κατά το έτος 1998 άριστο ήθος και εργατικότητα. Έχει σημαντικές ικανότητες και εργάζεται με ζήλο και υπευθυνότητα συμβάλλοντας σε σημαντικό βαθμό στην καλή και απρόσκοπτη λειτουργία του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών". Έτσι, ενόψει της προαναφερόμενης κατάστασης και του ειρηνικού κλίματος που επικρατούσε μέχρι τότε στο εναγόμενο, η ενάγουσα μετά την παραπάνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου δεν προέβη σε οποιαδήποτε άλλη ενέργεια. Περί τα μέσα, όμως, του μηνός Οκτωβρίου του ίδιου έτους (2002), η ενάγουσα πληροφορήθηκε ότι συνάδελφοι της είχαν υποβάλλει στη Διοίκηση έγγραφη διαμαρτυρία επικαλούμενοι αντισυναδελφική συμπεριφορά της, με αίτημα τη μετακίνηση της από το τμήμα που υπηρετούσε. Τότε, ζήτησε ευθέως από τη Διοίκηση να λάβει γνώση του περιεχομένου του εγγράφου αυτού, θεωρώντας ότι είχε κάθε νόμιμο δικαίωμα, αφού το συγκεκριμένο έγγραφο είχε καταχωρηθεί επίσημα στο βιβλίο εισερχομένων εγγράφων του Οργανισμού και είχε λάβει αριθμό πρωτοκόλλου Προσέκρουσε όμως στην αδικαιολόγητη άρνηση της Διοίκησης, που επικαλέστηκε την ανυπαρξία σχετικού δικαιώματος της. Η αντίδραση αυτή σε συνδυασμό με διάχυτες πληροφορίες, που διέρρεαν σχετικά με το περιεχόμενο του συγκεκριμένου εγγράφου και αφορούσαν το πρόσωπο της, δημιούργησαν στην ενάγουσα έντονο και εύλογο προβληματισμό και έχοντας βεβαία τη πεποίθηση ότι ασκεί (όπως και πράγματι ασκούσε) νόμιμο δικαίωμα της, προσέφυγε στον Εισαγγελέα Ακροάσεων, με την από 5-11-2002 αίτηση της ζητώντας να δοθεί εντολή στον Οργανισμό να της χορηγηθεί αντίγραφο του εγγράφου διαμαρτυρίας, επικαλούμενη την εκκρεμότητα που υπήρχε στο θέμα της μισθολογικής της αναβάθμισης (αναφερόμενη στην τελευταία ως άνω απόφαση του ΔΣ του Οργανισμού σχετικά με την μη χορήγηση της παραπάνω οικειοθελούς παροχής),

καθώς και ότι εξαιτίας του εγγράφου των συναδέλφων της έχει δημιουργηθεί αρνητικό κλίμα στον Οργανισμό και δυσμενής κρίση της Διοίκησης, που μπορεί να δημιουργήσει εμπλοκή στο θέμα της μισθολογικής αναβάθμισης της και να ξεκινήσει και πειθαρχική διαδικασία σε βάρος της. Η αίτηση αυτή της ενάγουσας έγινε δεκτή από τον Εισαγγελέα και διαβιβάστηκε αυθημερόν στον Οργανισμό για τις δικές του ενέργειες. Όμως, η Διοίκηση του εναγόμενου παραλείποντας να συμμορφωθεί στην Εισαγγελική Διαταγή, αρκέστηκε να επιδώσει στην ενάγουσα το από έγγραφο, υπογραφόμενο από τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή του εναγόμενου Γ3, το οποίο περιείχε ρητή διαβεβαίωση ότι: "... δεν έχει ξεκινήσει πειθαρχική διαδικασία σε βάρος σας, ούτε υπάρχει διαδικασία μισθολογικής αναβάθμισής σας". Την ίδια αντιμετώπιση από τον εναγόμενο, δια του ίδιου ως άνω Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή αυτού, είχε και η από 29-11-2002 νέα Εισαγγελική Διαταγή, με την οποία έγινε και πάλι δεκτή νέα αίτηση της ενάγουσας με την οποία επανέφερε στον Εισαγγελέα Ακροάσεων την από 5-11-2002 αίτηση της. Και ενώ έτσι ήταν διαμορφωμένη η κατάσταση, στις 27-1-2003, επιδίδεται στην ενάγουσα το υπ` αριθμόν έγγραφο του εναγόμενου, υπογραφόμενο από τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή αυτού Γ3, στο οποίο αναγράφονταν τα ακόλουθα: "Σας γνωρίζω ότι με βάση την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού κατά τη συνεδρίαση και σε εφαρμογή της παρ.1 του άρθρου 14 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης Προσωπικού του ΟΑΕΠ, από σήμερα μετακινήσθε στο Τμήμα Ασφάλισης Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων για Πωλήσεις Προϊόντων και Ανάλυση Τεχνικών Έργων στο Εξωτερικό, όπου και θα ασχολείσθε με τη λογιστική παρακολούθηση των Ασφαλιστηρίων Συμβολαίων του παραπάνω Τμήματος". Η ενάγουσα μετέβη στη νέα της θέση, αφού απέστειλε στην Πρόεδρο και Γενική Διευθύντρια του εναγόμενου την από επιστολή-διαμαρτυρία της, με την οποία ζήτησε την μη εφαρμογή της ως άνω απόφασης του ΔΣ του εναγόμενου, επιφυλασσόμενη κάθε νομίμου δικαιώματός της, θεωρώντας ότι η μετακίνηση της αυτή συνιστά βλαπτική μεταβολή των όρων της συμβάσεως εργασίας της, καθόσον επρόκειτο για εργασία το αντικείμενο της οποίας αγνοούσε, ενώ θα οδηγούσε και σε μείωση των αποδοχών της, χωρίς μάλιστα να δικαιολογείται από συγκεκριμένες υπηρεσιακές ανάγκες του εναγόμενου. Στην ίδια επιστολή ανέφερε, ακόμη η ενάγουσα ότι εξαιτίας του γεγονότος ότι κατόπι σχετικής εντολής της ίδιας (της Γενικής Διευθύντριας του εναγόμενου) να αποχωρήσει από το Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών χωρίς να παραδώσει τις εκκρεμότητες των μέχρι τότε εκτελούμενων από αυτή εργασιών, αποποιείται "κάθε ευθύνης που τυχόν ήθελε προκύψει από τη μη παράδοση". Αμέσως μετά την μετακίνηση της στη νέα της θέση, η ενάγουσα προσέφυγε στις στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, οπότε συντάχθηκε το υπ` αριθμόν δελτίο εργατικής διαφοράς από το οποίο προκύπτει ότι η ως άνω υπηρεσία, αφού άκουσε και τα δύο μέρη, δεδομένου ότι κατά τη συζήτηση παραστάθηκε ως εκπρόσωπος του Οργανισμού, ο Γ3, συνέστησε στον τελευταίο "να περιγραφούν τα καθήκοντα της προσφεύγουσας στη νέα της θέση και να μην υποστεί οικονομική μείωση των αποδοχών της". Δεν αποδείχτηκε, όμως, ότι το εναγόμενο προέβη σε οποιαδήποτε ενέργεια προς την κατεύθυνση αυτή, αφού το τελευταίο δεν προσκομίζει οποιοδήποτε στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι έγινε ο προσδιορισμός των καθηκόντων της ενάγουσας στη νέα της θέση, όπως είχε συστήσει η προαναφερόμενη Υπηρεσία. Έτσι η ενάγουσα, στην αρχή προφορικά και στη συνέχεια εγγράφως, διαμαρτυρήθηκε προς τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή του Οργανισμού με την από επιστολή της (με κοινοποίηση προς την Πρόεδρο και Γενική Διευθύντρια), για το λόγο ότι εξακολουθούσαν να μην της έχουν προσδιορισθεί τα καθήκοντα της στη νέα της θέση, ενώ στον ηλεκτρονικό υπολογιστή που της είχε διατεθεί δεν είχαν εγκατασταθεί προγράμματα σχετικά με τη χρήση του και το αντικείμενο της νέας της εργασίας. Απάντηση στην επιστολή της αυτή έλαβε η ενάγουσα με το από έγγραφο του Αναπληρωτή Διευθυντή, στο οποίο αναγραφόταν ότι δεν είχε γίνει πράγματι εγκατάσταση στον υπολογιστή της λογισμικού εφαρμογής των εργασιών της νέας της θέσης, όμως επρόκειτο να γίνει τούτο κατά τις αμέσως επόμενες ημέρες, ενώ για τον προσδιορισμό των νέων της καθηκόντων ο Αναπληρωτής Διευθυντής την παρέπεμπε στο υπ` αριθμόν) έγγραφο, με το οποίο είχε αποφασισθεί η μετακίνηση της, το περιεχόμενο του οποίου αναφέρθηκε και παραπάνω. Στο μεταξύ η ενάγουσα άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την από 7-2-2003 αίτηση της για λήψη ασφαλιστικών μέτρων, δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η 1-4-2003 και ακολούθως άσκησε ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου την από 2-4-2003 αγωγή της, η οποία επιδόθηκε στον εναγόμενο στις 8-4-2003, με τις οποίες, αντίστοιχα, ζήτησε την αναστολή της ισχύος της απόφασης του ΔΣ του Οργανισμού, που αφορούσε τη μετακίνησή της από το Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών στο Τμήμα Ασφάλισης Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων και την αναγνώριση ότι η ως άνω απόφαση συνιστούσε μονομερή εκ μέρους του

εναγόμενου βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας της, με τα συνεχόμενα της αναγνώρισης αυτής αιτήματα, ασκώντας έτσι νόμιμα δικαιώματα της που παρέχονται σε κάθε εργαζόμενο από τις διατάξεις των άρθρων 281, 648, 656, 662 και 663 ΑΚ, 1, 3, 7 του ν. 2112/1920 όπως το τελευταίο ερμηνεύτηκε αυθεντικά με το άρθρο 11 παρ 1 του ΑΝ 547/1937 και 5 παρ. 3 του Ν 3198/1955, και κατοχυρώνονται και από το Σύνταγμα. Περαιτέρω, από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στη αντίστοιχη θέση της παρούσας, αποδείχτηκαν ακόμη τα ακόλουθα: Στις 21-4-2003, δηλαδή, λίγες μόλις ημέρες μετά τη συζήτηση στις 1-4-2003 της αίτησης της ενάγουσας για λήψη ασφαλιστικών μέτρων και αναστολή της απόφασης μετακίνησης της και μετά την επίδοση στο εναγόμενο της ως άνω αγωγής, που έγινε στις 8-4-2003, επιδόθηκε στην ενάγουσα η υπ` αριθμόν κλήση του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του εναγόμενου Γ3, ο οποίος ενεργούσε ως πειθαρχικό όργανο, σύμφωνα με το άρθρο 22 του Κανονισμού, με το οποίο την καλούσε να υποβάλει, μέσα σε τρεις (3) ημέρες από την κοινοποίηση της κλήσης, έγγραφη απολογία. Συγκεκριμένα στην παραπάνω έγγραφη κλήση αναγράφονταν τα ακόλουθα: "Έχοντας υπόψη: 1. Την με αριθμό κατάθεσης 24154/2003 αίτηση σας κατά του Οργανισμού και 2. Την με αριθμό κατάθεσης 52409/ 2003 αγωγή σας κατά του Οργανισμού ΚΑΛΕΙΣΘΕ Σε έγγραφη απολογία την οποία πρέπει να υποβάλλετε διότι στα με αριθμούς καταθέσεως 24154/2003 και 52409/2003 δικόγραφα σας, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και αγωγή αντίστοιχα, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά του Οργανισμού, αναφέρατε σωρεία ψευδών στοιχείων προκειμένου να παραπλανήσετε το Δικαστήριο, ώστε να εκδώσει απόφαση υπέρ σας και κατά του Οργανισμού, όσον αφορά στη μετακίνηση σας από το Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών στο Τμήμα Ασφάλισης Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων για Πωλήσεις Προϊόντων και Τεχνικών Έργων Εσωτερικού, που έγινε με την υπ` αριθμ. απόφαση του Δ.Σ.". Συνεχίζοντας δε στο παραπάνω έγγραφο αναγράφονταν συγκεκριμένοι ισχυρισμοί της ενάγουσας, ως αναφερόμενοι στα δικόγραφα από αυτήν, οι οποίοι χαρακτηρίζονται από το συντάκτη του εγγράφου ως ψευδείς και αναληθείς, θεωρήθηκαν ως πράξεις που " συνιστούν πειθαρχικά παραπτώματα που είναι επιζήμια στη δράση τη λειτουργία και το κύρος του Οργανισμού, εμπόιστοντα στα άρθρα 24 (παρ. 1, 3, εδάφια ζ, η), 8 και 9 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης Προσωπικού του Οργανισμού". Ειδικότερα, στην παραπάνω κλήση προς απολογία αναγράφονταν: "Ανέφερε (η ενάγουσα) ότι προσλήφθηκε από τον Οργανισμό το έτος 1992 προκειμένου να ασκήσει καθήκοντα βοηθού λογιστή, ενώ γνώριζε καλώς ότι με απόφαση του Δ.Σ (17.6.1992) είχε αποφασιστεί η χρησιμοποίηση της ως δακτυλογράφου με ωριαία απασχόληση για ένα εξάμηνο.

Επίσης, γνώριζε ότι με την πάροδο του εξαμήνου αποφασίστηκε η ανανέωση της απασχόληση της για ένα τρίμηνο με τους ίδιους όρους. Όταν δε στη συνέχεια ακολούθησε η προκήρυξη του Οργανισμού για πρόσληψη προσωπικού, υπέβαλε αίτηση δηλώνοντας ότι έχει πλήρη γνώση της αγγλικής γλώσσας και προσλήφθηκε ως υπάλληλος αμειβόμενη με όσα ορίζονταν στη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας Ιδιωτικού Υπαλλήλου. Έτσι, εντάχθηκε στο Προσωπικό του Οργανισμού, δηλαδή ως υπάλληλος και ουδέποτε προσλήφθηκε ως λογίστρια ή βοηθός λογιστή. Ανέφερε ότι δεν γνωρίζει την αγγλική γλώσσα, ενώ στην αίτηση της για πρόσληψη της στον Οργανισμό ανέφερε ότι έχει πλήρη γνώση της αγγλικής γλώσσας. Ανέφερε ότι μέχρι το έτος 1998 εργάστηκε στον Οργανισμό ως βοηθός λογιστή και από το έτος 1998 ως λογίστρια, εκθέτοντας στα δικόγραφα ότι διενεργούσε σωρεία εργασιών που είχαν να κάνουν με την εφαρμογή του λογιστικού συστήματος, τη σύνταξη του ισολογισμού κλπ. και ότι στην εργασία αυτή είχε και υφισταμένους. Γνώριζε, όμως πολύ καλά ότι τα κύρια καθήκοντα της για όσο χρόνο υπηρέτησε στο Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών ήταν αυτά του Ταμία και ότι οι όποιες καταχωρήσεις εκ μέρους της περιορίζονταν στην καταχώρηση των τιμολογίων των προμηθευτών που πλήρωνε ως Ταμία. Επρόκειτο δηλαδή για εργασία που συνδέονταν με την κύρια απασχόληση της ως Ταμία. Επίσης γνώριζε ότι ουδέποτε είχε υφισταμένους υπαλλήλους, αφού ουδέποτε υπήρξε Προϊσταμένη.

Δεδομένου μάλιστα ότι δεν είχε (ούτε και τώρα έχει) τα προσόντα για μια τέτοια θέση, όπως ρητά καθορίζονται αυτά στον κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης Προσωπικού του Οργανισμού (άρθρο 7 παρ.1). Γνώριζε άλλωστε ότι, Προϊστάμενος του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών ήταν και είναι ο κ. Γ1. Ανέφερε επίσης, ότι στον Υπολογιστή της, στη νέα της θέση και μέχρι την 2.4.2003, δεν είχε εγκατασταθεί κανένα πρόγραμμα, ενώ γνώριζε ότι υπήρχε πλήρης εγκατάσταση των Windows, Excel κλπ., αλλά και του λογισμικού της εφαρμογής του Τμήματος ". Τέλος, στο παραπάνω έγγραφο σημειώνονταν ακόμη: "Η ως άνω ενδεικτική αναφορά ουδόλως σας απαλλάσσει των

ευθυνών σας για την πληθώρα και των λοιπών αναληθειών και ανακριβών στοιχείων που έχετε συμπεριλάβει στα δικόγραφα σας και που σε κάθε περίπτωση δυσφημούν τον Οργανισμό και που βεβαίως ο Οργανισμός επιφυλάσσει των νομίμων δικαιωμάτων του. Όπως επίσης, επιφυλάσσει των δικαιωμάτων του σχετικά με την εκ μέρους σας διάπραξη αδικημάτων που προβλέπονται από το Ποινικό Δίκαιο." και επίσης ότι " η παρούσα κλήση σε απολογία γίνεται με την επιπλέον επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος του Οργανισμού εκ της επιδειχθείσης μέχρι σήμερα πειθαρχικά ελεγκτέας συμπεριφοράς σας, δεδομένου ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 28 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης Προσωπικού του Οργανισμού, που αναφέρεται στο χρόνο παραγραφής των πειθαρχικών παραπτωμάτων". Μετά την παραλαβή του εγγράφου αυτού η ενάγουσα υπέβαλε εμπρόθεσμα απολογητικό υπόμνημα, με το οποίο αρνήθηκε όλα τα αναφερόμενα στην κλήση -κατηγορία, αναπτύσσοντας τους ισχυρισμούς της και προσκομίζοντας και αποδεικτικά αυτών έγγραφα. Στη συνέχεια παραπέμφθηκε η υπόθεση από τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή του εναγόμενου, με το υπ` αριθμ. έγγραφο του, ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού, που σύμφωνα με τον κανονισμό εκτελούσε και χρέη Πειθαρχικού Συμβουλίου, με το ερώτημα της οριστικής απόλυσης της ενάγουσας και ακολούθως, την επόμενη ημέρα, με το υπ` αριθμ..... έγγραφο της Προέδρου και Γενικής Διευθύντριας του εναγόμενου, Γ2, ως Προέδρου του Πειθαρχικού Συμβουλίου, γνωστοποιείται στην ενάγουσα η παραπομπή της ενώπιον αυτού, στις 22-5-2003. Την ίδια ημέρα, δηλαδή, στις 16-5-2003 επιδίδεται στην ενάγουσα και η υπ` αριθμ. νέα έγγραφη κλήση του ίδιου ως άνω Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του Οργανισμού, Γ3, με την οποία καλείται σε νέα έγγραφη απολογία, "...διότι στο Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών, στο οποίο υπηρετούσατε μέχρι τις 27-1-2003 αρχίσατε από τους θερινούς μήνες του έτους 2002 να δημιουργείτε έντονα προβλήματα λόγω αντιυπηρεσιακής και αντισυναδελφικής συμπεριφοράς σας, με αποτέλεσμα τη διατάραξη της εργασιακής ειρήνης, με την εκ μέρους σας πρόκληση αναίτιων ερίδων με τελικό ζημιωμένο τον ΟΑΕΠ", όπως κατά λέξη αναγράφεται στο έγγραφο αυτό. Στη συνέχεια δε με το ίδιο έγγραφο αποδίδεται στην ενάγουσα ως πειθαρχικό παράπτωμα η προσφυγή της στον Εισαγγελέα Ακροάσεων, δύο φορές, (τα σχετικά περιστατικά αναφέρθηκαν αναλυτικά σε προηγούμενη παράγραφο της παρούσας), καθώς και ότι: "...ότι απουσιάζατε από την εργασία σας, είτε σε όλη τη διάρκεια του ωραρίου, είτε για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Αυτό είχε σαν συνέπεια να καλούνται να εκτελέσουν την εργασία σας οι συνάδελφοι σας.

As σημειωθεί ότι υπήρχαν συναλλαγές με προμηθευτές, προγραμματισμένες πολλές φορές, και φυσικά οι προμηθευτές απαιτούσαν δικαιολογημένα την εξυπηρέτηση των. Η απουσία σας όμως δημιουργούσε προβλήματα. Με την πάροδο του χρόνου, αντί να βελτιωθείτε συνεχίζατε την ίδια προκλητική συμπεριφορά, εκφραζόμενη απαξιωτικά για τις συναδέλφους σας ενώ παράλληλα, επιρρίπτατε ευθύνες στις συναδέλφους σας για δικά σας σφάλματα και παραλείψεις. Η κατάσταση αυτή έβαινε επιδεινούμενη και καθιστούσε άκρως προβληματική, αν όχι αδύνατη τη λειτουργία όχι μόνο του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών, αλλά και ολόκληρου του Οργανισμού, δεδομένου του ολιγάριθμου προσωπικού, το οποίο γίνονταν κοινωνός της κατάστασης αυτής. Έτσι, το Φθινόπωρο του 2002 το λοιπό προσωπικό του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών υπέβαλε στη Διοίκηση έγγραφη διαμαρτυρία για τη συμπεριφορά σας και ζήτησε τη λήψη μέτρων. Το ως άνω αίτημα των συναδέλφων σας υπέπεσε στην αντίληψη σας και αρχίσατε να επιδιώκετε την με κάθε τρόπο λήψη του εγγράφου αιτήματος, με σκοπό να στραφείτε εναντίον των συναδέλφων σας δικαστικά. Έτσι προσφύγατε στον Εισαγγελέα Ακροάσεων με την από 5.11.2002 αίτηση σας και ζητούσατε να δοθεί εντολή στον Οργανισμό για χορήγηση του υποβληθέντος εγγράφου. Για να επιτύχετε μάλιστα το σκοπό σας, επικαλεστήκατε αναληθώς ότι επίκειτο μισθολογική αναβάθμιση σας και ότι έχει ξεκινήσει διαδικασία πειθαρχικής σας δίωξης. Επειδή δεν είχατε νόμιμο δικαίωμα για τη λήψη του εγγράφου αιτήματος των συναδέλφων σας, σας χορηγήθηκε η υπ` αριθμόν επιστολή του Οργανισμού, με την οποία σας γνωστοποιείτο ότι δεν υπήρχε σε εξέλιξη, ούτε πειθαρχική δίωξη σας, ούτε μισθολογική σας αναβάθμιση. Όμως δεν αρκεστήκατε σ` αυτό και επανήλθατε στο Εισαγγελέα Ακροάσεων..." και ακόμη ότι "η κατάσταση στο τμήμα οικονομικών υπηρεσιών είχε γίνει αφόρητη με αποτέλεσμα πολλές φορές να καλείται να επέμβει ο υπογράφων για την αποκατάσταση της τάξης ... ότι την 16-10-2002 πετάξατε τα κλειδιά του Ταμείου και αποχωρήσατε από τον Οργανισμό προ της λήξης του ωραρίου, ...ότι το λεξιλόγιο που χρησιμοποιούσατε τόσο για τις συναδέλφους σας όσο και για τον Προϊστάμενο σας ήταν απαράδεκτο, ενώ οι χαρακτηρισμοί με τις λέξεις "ούφο" και "ηλίθιοι" ήταν σχεδόν καθημερινοί". Όπως μάλιστα προκύπτει από την απλή ανάγνωση και αντιπαραβολή του τελευταίου τούτου

εγγράφου με την από 11-10- 2002 έγγραφη αναφορά - διαμαρτυρία των υπαλλήλων του ΟΑΕΠ (Ζ1, Ζ2 και Ζ3), αποδίδονται από το συγκεκριμένο πειθαρχικό όργανο του εναγόμενου στην ενάγουσα ως πειθαρχικά παραπτώματα (που τελέστηκαν σε χρονικό διάστημα, πριν από εκείνο που αφορούσε η πρώτη πειθαρχική της δίωξη), ακριβώς όσα αναγράφονται στην έγγραφη διαμαρτυρία των συναδέλφων της, επιβεβαιώνοντας έτσι όσα είχε επικαλεστεί η ενάγουσα στον Εισαγγελέα Ακροάσεων και διαψεύδοντας, αντίστοιχα, τις αντίθετες έγγραφες διαβεβαιώσεις του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του εναγόμενου. Είναι δε χαρακτηριστικό της προσπάθειας του εναγόμενου να μην γνωστοποιήσει το περιεχόμενο του συγκεκριμένου εγγράφου το γεγονός ότι προσκόμισε αυτό για πρώτη φορά στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά τη συζήτηση της ένδικης αγωγής και μόνον μετά από υποβολή σχετικού αιτήματος της ενάγουσας. Αποδείχτηκε ακόμη ότι, στις 25-6-2003 κοινοποιήθηκε στην ενάγουσα η υπ` αριθμόν απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του εναγόμενου, με την οποία της επιβλήθηκε η ποινή της οριστικής απόλυσης, με την αιτιολογία ότι: " .. οι πράξεις και οι παραλείψεις της συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα που εμπίπτει στα άρθρα 24 (παρ. 1, 3, εδ.ζ, η) 8, και 9 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης Προσωπικού". Στην απόφαση αυτή, δεν αναγράφονται οι πράξεις και παραλείψεις της ενάγουσας που κρίθηκε ότι συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά γίνεται κατ` ευθείαν παραπομπή στα αναγραφόμενα στην αντίστοιχη υπ` αριθμ. έγγραφη κλήση του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του εναγόμενου Γ3. Κατόπιν τούτου η ενάγουσα υπέβαλε σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 26 του Κανονισμού του εναγόμενου την από 7-7-2003 αίτηση της για αναθεώρηση της ως άνω υπ` αριθμ. απόφασης, ενώ υπέβαλε και δεύτερο απολογητικό υπόμνημα σχετικά με την νέα κλήση προς απολογία, αρνούμενη και τις νέες κατηγορίες. Στη συνέχεια ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής του εναγόμενου με το έγγραφο του, την παρέπεμψε για δεύτερη φορά ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου και πάλι με το ερώτημα της οριστικής απόλυσης και ακολούθως η Πρόεδρος αυτού, με το έγγραφο της κάλεσε την ενάγουσα ενώπιον του Συμβουλίου αυτού για τη συνεδρίαση της 15-7-2003. Κατόπιν τούτων, κοινοποιήθηκαν στην ενάγουσα στις 7-8-2003 τα πρακτικά - απόφαση με αριθμό με την οποία της είχε επιβληθεί για δεύτερη φορά η ποινή της οριστικής απόλυσης με την αιτιολογία και πάλι: "Επειδή οι παραπάνω πράξεις και παραλείψεις της συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα που εμπίπτει στα άρθρα 24 (παρ.1, 3 εδ.ζ και η,) 8 και 9 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης " και στην οποία, όπως και στην προηγούμενη απόφαση δεν αναγράφονται οι συγκεκριμένες πράξεις και παραλείψεις της ενάγουσας, που κρίθηκε ότι συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά γίνεται κατ` ευθείαν παραπομπή στα αναγραφόμενα στην αντίστοιχη υπ` αριθμ. έγγραφη κλήση του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του εναγόμενου, Γ3. Και κατά της παραπάνω απόφασης η ενάγουσα υπέβαλε την από 21-8-2003 αίτηση της για αναθεώρηση, ενώ εκκρεμούσε και η από 7-7-2003 όμοια αίτηση της για αναθεώρηση της υπ` αριθμ. απόφασης του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Παρά τη σπουδή, όμως, που επέδειξε το εναγόμενο για την πρόοδο της σε βάρος της ενάγουσας πειθαρχικής διαδικασίας, αφού μέσα σε χρονικό διάστημα τριών μόλις μηνών από την έναρξη της διαδικασίας επί της πρώτης πειθαρχικής αγωγής είχαν ήδη εκδοθεί σε βάρος της δύο αποφάσεις του Πειθαρχικού του Συμβουλίου, με τις οποίες της είχε επιβληθεί δύο φορές η ποινή της οριστικής απόλυσης και μάλιστα με την αιτιολογία ότι η παραμονή της στην υπηρεσία ήταν επιζήμια για τον Οργανισμό και ενώ τον Αύγουστο του ίδιου έτους (2003) ήταν εκκρεμείς και οι δύο αιτήσεις της ενάγουσας για αναθεώρηση των προαναφερόμενων αποφάσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου, το εναγόμενο, όχι μόνον καθυστέρωσε χωρίς λόγο την εξέλιξη της περαιτέρω διαδικασίας, με την εκδίκαση των αιτήσεων αναθεωρήσεως και την εκτέλεση των ως άνω αποφάσεων και διατηρούσε έτσι την ενάγουσα στη θέση της, αλλά κατά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του, στις 30-7- 2003, ενέκρινε με την υπ` αριθμόν απόφαση του τη χορήγηση σ` αυτήν επιδόματος ισολογισμού ίσου με το 68% των μηνιαίων αποδοχών της, σε αντίθεση με όλους τους άλλους υπαλλήλους του Οργανισμού, στους οποίους ενέκρινε τη χορήγηση του ίδιου επιδόματος σε ποσοστό 60% των μηνιαίων αποδοχών τους.

Τέλος, στις 18-11-2003 συνέρχεται το Διοικητικό Συμβούλιο του εναγόμενου, ενεργώντας ως Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ.1, περ.β του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και με την υπ` αριθμ. απόφαση του, απορρίπτει τις αιτήσεις αναθεωρήσεως της ενάγουσας και επικυρώνει τις αντίστοιχες αποφάσεις του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Στις 7-1-2004 συζητήθηκε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών η προαναφερόμενη αγωγή της ενάγουσας που είχε ως αντικείμενο το χαρακτήρα της από 27-1-2003 μετακίνησης της,

(όπου εξετάζεται ενόρκως ως μάρτυρας του εναγόμενου στο ακροατήριο του Δικαστηρίου ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής του Οργανισμού, Γ3). Αμέσως μετά το Διοικητικό Συμβούλιο του εναγόμενου, στη συνεδρίαση του, στις 12-1-2004 με αριθμό πρακτικού , ενεργώντας στην περίπτωση αυτή ως Όργανο Διοίκησης που εκφράζει τη δήλωση βουλήσεως του νομικού προσώπου, έστω και αν είχε την ίδια ακριβώς σύνθεση που είχε ως Πρωτοβάθμιο και ως Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο - αφού από τον ισχύοντα Κανονισμό δεν προκύπτει αντίθετη ρύθμιση - αποφάσισε, αποδεχόμενο πλήρως το σχετικό με αριθμό Εισηγητικό Σημείωμα του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή, Γ3, την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της ενάγουσας και την καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης της (με συμψηφισμό του ανεξόφλητου υπολοίπου του δανείου που έχει λάβει από τον Οργανισμό), για τους λόγους που έκριναν οι υπ` αριθμούς ... και αποφάσεις του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Αναγράφονται δε ως λόγοι και της παραπάνω απόφασης του εναγόμενου και μάλιστα, κατά λέξη, οι αναγραφόμενοι στις αντίστοιχες κλήσεις της ενάγουσας προς απολογία, το περιεχόμενο των οποίων αναλυτικά αναφέρθηκε παραπάνω. Και πάλι, όμως, το εναγόμενο, καθυστέρησε την σύνταξη και επίδοση στην ενάγουσα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της, αφού αν και αυτή έγινε σε εκτέλεση της από 12-1-2004 ως άνω απόφασης του Διοικητικού του Συμβουλίου, προέβη στη σύνταξή της σχεδόν μετά από τρεις μήνες από την ημερομηνία αυτή και συγκεκριμένα, στις 2-3-2004, ακριβώς την ίδια ημέρα που δημοσιεύτηκε η υπ` αριθμόν 388/2004 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η αναφερόμενη παραπάνω από 2- 4-2003 αγωγή της ενάγουσας. Την ίδια ακριβώς ημέρα (2-3-2004) επέδωσε στην ενάγουσα και το έγγραφο της καταγγελίας, το οποίο η τελευταία παρέλαβε, με γραπτή δήλωση επιφύλαξης όλων των νομίμων δικαιωμάτων της για την προσβολή της ως παράνομης και καταχρηστικής. Ακολούθως η ενάγουσα προσέφυγε για άλλη μια φορά στην Επιθεώρηση Εργασίας, πλην όμως κατά τη ορισθείσα ημέρα συζήτησης της προσφυγής της το εναγόμενο δεν παραστάθηκε, όπως προκύπτει από το υπ` αριθμ. Δελτίο Εργατικής Διαφοράς, που επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, ενώ άσκησε και την ένδικη αγωγή της, με την οποία προσέβαλε ως καταχρηστική και άκυρη την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της.

Το εναγόμενο, με τις προτάσεις του, τις οποίες κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, αρνήθηκε την ένδικη αγωγή και προέβαλε ως λόγους της γενόμενης εκ μέρους του καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της ενάγουσας τους ίδιους που απετέλεσαν και τους λόγους για τους οποίους επιβλήθηκε στην ενάγουσα δύο φορές η ποινή της οριστικής απόλυσης, οι οποίοι περιλαμβάνονται στις αποφάσεις του Πειθαρχικού Συμβουλίου αυτού, όπως αυτοί αναφέρθηκαν αναλυτικά παραπάνω, κατά την ανάπτυξη του περιεχομένου των εγγράφων της πειθαρχικής διαδικασίας. Σχετικά με τους ισχυρισμούς αυτούς του εναγόμενου, από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στην αντίστοιχη θέση της παρούσας αποδείχτηκαν τα ακόλουθα: Α) Ως προς τη βασιμότητα των προβαλλόμενων από το εναγόμενο λόγων, που αφορούν τ` αναγραφόμενα από την ενάγουσα στα με αριθμούς καταθέσεως 24154/2003 και 52409/2003 δικόγραφα, δηλαδή στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και στην αγωγή της, αντίστοιχα, ως ψευδή στοιχεία, που κατά το εναγόμενο, η αναγραφή τους έγινε με σκοπό να παραπλανηθεί το Δικαστήριο, ώστε να εκδώσει απόφαση υπέρ αυτής και κατά του Οργανισμού, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα: α) Ο ισχυρισμός ότι η ενάγουσα ψευδώς ανέγραψε στα δικόγραφα της ότι απασχολήθηκε στον Οργανισμό αποκλειστικά και μόνον ως ταμίας και όχι ως βοηθός λογιστή, αποδεικνύεται παντελώς αβάσιμος, από τα παρακάτω έγγραφα που η ενάγουσα επικαλείται και προσκομίζει, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητήθηκε από το εναγόμενο και συγκεκριμένα από: 1) την από.... βεβαίωση του εναγόμενου Οργανισμού, που υπογράφεται από τους Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή αυτού Γ3 και από τον αναφερόμενο παραπάνω Προϊστάμενο του Λογιστηρίου (του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών) και άμεσο ιεραρχικά Προϊστάμενο της ενάγουσας, Γ1, στην οποία αναγράφονται τα εξής: "Βεβαιώνουμε ότι η Χ1 εργάστηκε στο Λογιστήριο του ΟΑΕΠ από 7/7/92 έως 31/7/93 σαν βοηθός Λογιστού". Παρά τη σαφή διατύπωση της βεβαίωσης αυτής, ο ίδιος ως άνω προϊστάμενος της ενάγουσας, Γ1, στην από βεβαίωση του, την οποία εκδίδει ακριβώς την επομένη ημέρα της συζήτησεως ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (1-4-2003) της αναφερόμενης παραπάνω αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων της ενάγουσας, βεβαιώνει ότι η ενάγουσα κατά το χρόνο της υπηρεσίας της στο Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών εκτελούσε χρέη ταμίας, ερχόμενος σε πλήρη αντίθεση με όσα ο ίδιος βεβαιώνει στην αμέσως προηγούμενη και σε ανύποπτο χρόνο (1997) εκδοθείσα βεβαίωση του, η οποία και για το λόγο τούτο αξιολογείται ως πλέον αξιόπιστη για το Δικαστήριο, 2) την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του

εναγόμενου που περιέχεται στα Πρακτικά συνεδρίασης αυτού με αριθμό , στην οποία, στο θέμα με αριθμό 8, "το Συμβούλιο εγκρίνει όπως δοθεί στην κα Χ1 επίδομα Ισολογισμού, ισόποσο με το 60% των μηνιαίων ακαθάριστων αποδοχών της, διότι σύμφωνα με τη ΣΣΕ Λογιστών στην οποία έχει ενταχθεί...". Η ένταξη δε της ενάγουσας στην παραπάνω ΣΣΕ προκύπτει από επίσης προσκομιζόμενη από την ενάγουσα απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του εναγόμενου, σύμφωνα με την οποία, "το Συμβούλιο με βάση την από γνωμοδότηση της νομικής συμβούλου αυτού εγκρίνει την ένταξη της υπαλλήλου του ΟΑΕΠ βοηθού λογιστού Χ1, στη Σ.Σ.Ε. Λογιστών - Βοηθών Λογιστών, λόγω συμπλήρωσης των νομίμων προϋποθέσεων (17 έτη προϋπηρεσίας ως βοηθός λογιστή, την 1-9-1996, σύμφωνα με το άρθρο 17 της εν λόγω Συλλογικής Σύμβασης) από το έτος 1996 και την ανάλογη μισθολογική αναπροσαρμογή της από 17-2-1998". Ο εναγόμενος, όμως, Οργανισμός στην προσπάθεια του να αντικρούσει το σαφές περιεχόμενο των ως άνω αποφάσεων του ίδιου του Διοικητικού του Συμβουλίου, ισχυρίζεται ότι η έκδοση τους οφείλεται σε εσφαλμένη γνωμοδότηση της νομικής του συμβούλου κ. , 3) την υπ` αριθμό απόφαση του Δ.Σ του εναγόμενου με την οποία εντάχθηκαν στη Σ.Σ.Ε. των Υπαλλήλων Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, όλοι οι υπάλληλοι του Οργανισμού, εκτός από την ενάγουσα, η οποία άλλωστε από το προηγούμενο έτος είχε ήδη ενταχθεί, λόγω της, ειδικότητάς της, στη Σ.Σ.Ε Λογιστών - Βοηθών Λογιστών, κατά τα προαναφερόμενα, 4) τις εκθέσεις αξιολόγησης της ενάγουσας, στις οποίες χαρακτηρίζεται από το ίδιο το εναγόμενο, ως λογίστρια, απασχολούμενη με λογιστικές εργασίες, 5) σειρά από μηνιαίες αποδείξεις πληρωμής (εκκαθάρισης) των μηνιαίων αποδοχών της ενάγουσας, από τις οποίες προκύπτει ότι μέχρι και τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2003, ακόμη δηλαδή και μετά την διπλή πειθαρχική της τιμωρία, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, η ενάγουσα χαρακτηρίζεται από το ίδιο το εναγόμενο ως βοηθός λογιστή, 6) το υπ` αριθμ. έγγραφο του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας Ανατολικού Τομέα Αθηνών του εναγόμενου, που απευθύνεται στην ενάγουσα και στο οποίο βεβαιώνεται ότι: "Σας γνωρίζουμε ότι από έρευνα που έγινε στο Αρχείο της Υπηρεσίας μας βρέθηκαν τα παρακάτω στοιχεία που αφορούν την εργασία σας στον Οργανισμό Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων: 1. Η αρ. κατάσταση προσωπικού και ωρών εργασίας στην οποία αναγράφεστε ως Ασφαλιστικός Υπάλληλος, 2. Η αρ. κατάσταση προσωπικού και ωρών εργασίας στην οποία αναφέρεστε ως Ασφαλιστικός Υπάλληλος - Λογίστρια", 7) την από βεβαίωση του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή του εναγόμενου,, στην οποία αναγράφονται τα ακόλουθα: "... βεβαιώνω ότι κατά τα τελευταία πέντε χρόνια που είχα ορισθεί ελεγκτής στον Οργανισμό Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων, η κα Χ1 απασχολείτο ως υπάλληλος λογιστηρίου και είχαμε σχετική συνεργασία κατά τη διενέργεια του ελέγχου ", 8) τις καταστάσεις προσωπικού, που υποβάλλονταν προς θεώρηση στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, σε συνδυασμό με την από (δηλαδή και μετά την επιβολή των πειθαρχικών ποινών στην ενάγουσα) βεβαίωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας Ανατολικού Τομέα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στην οποία βεβαιώνεται ότι: "... μετά από έρευνα στο αρχείο της υπηρεσίας μας βρέθηκε κατατεθειμένη η υπ` αριθμ. κατάσταση προσωπικού της επιχείρησης "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ (ΟΑΕΠ)", Πανεπιστημίου 57, Αθήνα, στην οποία περιλαμβάνεται η Χ1, ετών 50, έγγαμη, με ένα τέκνο, ειδικότητα - Βοηθός Λογιστή, ημερομηνία πρόσληψης 1-8- 1993, έτη προϋπηρεσίας 13, ωράριο 8.30 - 16.00 και μισθός απολαβές 1.633, 08 ευρώ ". Σημειώνεται, ότι το εναγόμενο, προς θεμελίωση των αντίθετων με τα παραπάνω ισχυρισμών του, προσκόμισε την από έκθεση του Ορκωτού Λογιστή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "Συνεργαζόμενοι Ορκωτοί Λογιστές α.ε. ο.ε. ", η οποία συντάχθηκε μετά από σχετική αίτηση και κατ` εντολή του Οργανισμού προκειμένου να ορισθούν "διαδικασίες μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου για τα χρηματικά διαθέσιμα και τη μισθοδοσία". Από το περιεχόμενο, όμως, της έκθεσης αυτής όχι μόνον δεν συνάγεται αντίθετο με τα παραπάνω συμπέρασμα, αλλά μάλλον επιβεβαιωτικά, αφού στην έκθεση αναγράφεται η ιδιότητα της ενάγουσας ως υπεύθυνης ταμείου, η οποία ενεργεί και τη λογιστική καταχώρηση των τιμολογίων των προμηθευτών, τίποτα, δηλαδή, αντίθετο με όσα παραπάνω αποδείχτηκαν, δεδομένου ότι η ιδιότητα της ενάγουσας ως ταμίας, την οποία ρητά δηλώνει στα δικόγραφα της ότι είχε, δεν αναιρεί και την ιδιότητα της ως βοηθού λογιστή. Τα παραπάνω ενισχύονται και από το γεγονός ότι μετά την μετακίνηση της ενάγουσας από το Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών, λόγω ελλείψεως του απαιτούμενου προσωπικού το εναγόμενο ανέθεσε στην ανώνυμη εταιρεία 01 Πληροφορική, δυνάμει συμβάσεως έργου τετράμηνης διάρκειας, με το τίτλο " Σύμβαση Τεχνικής Συνεργασίας", την ισχύ της οποίας παρέτεινε για τέσσερις μήνες (από 25-8-2003 μέχρι 31-12- 2003), με την απόφαση του ΔΣ του, τη διάθεση δύο λογιστών προκειμένου να καταχωρούν όλες τις λογιστικές εγγραφές του έτους

2003, με κόστος 12.000 ευρώ, όπως τούτο προκύπτει από το προσκομιζόμενο από την ενάγουσα Εισηγητικό έγγραφο του Αναπληρωτή Διευθυντή Γ3, με το οποίο ο τελευταίος εισηγήθηκε στις 10-12-2003, νέα παράταση της ως άνω συμβάσεως, ακόμη και με περιορισμό του αριθμού των διατιθέμενων υπαλλήλων από δύο σε ένα μόνον. Την παράταση αυτή ενέκρινε το ΔΣ του εναγόμενου για εννέα ακόμη μήνες, δηλαδή, μέχρι 30-9-2004. β) Ο ισχυρισμός του εναγόμενου ότι η ενάγουσα ανέγραψε ψευδώς στα δικόγραφα της ότι κατά τη διάρκεια της απασχόλησης της στο Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών, είχε υφισταμένους και ότι αναπλήρωνε ατύπως τον Προϊστάμενο του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών Γ1, όταν απουσίαζε, αποδεικνύεται αβάσιμος, από το αναφερόμενο και παραπάνω από 4-3-1996 οργανόγραμμα του εναγόμενου, στο οποίο, όπως προαναφέρθηκε η ενάγουσα φέρεται δεύτερη στην ιεραρχία του τμήματος μετά τον Προϊστάμενο αυτού Γ1, ενώ μετά από το όνομα της αναγράφονταν τα ονόματα τριών ακόμη υπαλλήλων του Οργανισμού (Ζ1, Ζ2, Ζ3), αλλά και από τις παρατηρήσεις που αναγράφονται από τον ίδιο τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή, Γ3, στην έκθεση αξιολόγησης της ενάγουσας για το έτος 1997, σύμφωνα με τις οποίες: "Η κρινόμενη υπάλληλος Χ1 Είναι η μόνη που μπορεί, σε σημαντικό βαθμό, να αναπληρώσει το κενό κατά τη διάρκεια απουσιών ή αδειών του Υπεύθυνου του Τμήματος Κου Γ1". γ) Ομοίως αβάσιμος κατ' ουσίαν αποδείχθηκε και ο έτερος ισχυρισμός του εναγόμενου ότι η ενάγουσα ανέγραψε ψευδώς στα δικόγραφα της ότι στον ηλεκτρονικό υπολογιστή που της είχε διατεθεί στη νέα θέση της στο Τμήμα Ασφάλισης Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων, μέχρι την 2-4-2003, δεν είχε εγκατασταθεί κανένα πρόγραμμα, όπως προκύπτει, κατά μιν το μέρος που αναφέρεται στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων από την απλή ανάγνωση του συγκεκριμένου δικογράφου, στο οποίο δεν γίνεται καν αναφορά σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, ενώ κατά το μέρος που αφορά τα αναγραφόμενα στην αγωγή, τόσο από την ανάγνωση του σχετικού δικογράφου, όπου αναγράφεται ότι είχε τοποθετηθεί στον υπολογιστή της σύνδεση με το διαδίκτυο και παιχνίδια, αλλά, ο υπολογιστής της ήταν άχρηστος για τη νέα της εργασία, διότι δεν είχε το λογισμικό του Τμήματος στο οποίο υπηρετούσε, όσο και από τα παρακάτω έγγραφα: 1) την από επιστολή-απάντηση σε αντίστοιχη επιστολή της ενάγουσας του Αναπληρωτή Διευθυντή, στο οποίο αναγραφόταν ότι δεν είχε γίνει πράγματι μέχρι 14-5-2003 εγκατάσταση στον υπολογιστή της ενάγουσας λογισμικού εφαρμογής των εργασιών της νέας θέσης, όμως επρόκειτο να γίνει κατά τις αμέσως επόμενες ημέρες, 2) το από έγγραφο του, συμβούλου επιχειρήσεων της εταιρείας, στην οποία ανατέθηκε η εγκατάσταση και συντήρηση του συστήματος, στο οποίο αναφέρεται ότι στις 10-2 2003 εγκαταστάθηκε τερματικός σταθμός με χρήστη την Χ1, με τα βασικά προγράμματα ... ώστε να μπορεί να λειτουργεί ως τερματικός σταθμός του συνολικού δικτύου. Από τη συνεκτίμηση δε του προηγούμενου εγγράφου με το από Εισηγητικό προς το ΔΣ του εναγόμενου έγγραφο του Αναπληρωτή Διευθυντή Γ3 και του υπ' αριθμ..... εγγράφου της ανώνυμης εταιρείας 01 Πληροφορική, που επικαλούνται και προσκομίζουν και οι δύο διάδικοι προκύπτει ότι η μηχανογράφηση του Τμήματος Ασφάλισης Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων, δηλαδή του Τμήματος στο οποίο τοποθετήθηκε, κατά τα προαναφερόμενα η ενάγουσα, μετά τη μετακίνηση της από το Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών, είχε ανατεθεί, δυνάμει συμβάσεως έργου "Τεχνικής Υποστήριξης" στην παραπάνω εταιρεία 01 Πληροφορικής και σε εκτέλεση αυτής εγκαταστάθηκε, στις 24-1-2003 για δοκιμαστική λειτουργία η συγκεκριμένη εφαρμογή, ακολούθησε τετράμηνη περίοδος δοκιμαστικής λειτουργίας και στη συνέχεια έγιναν βελτιώσεις, ώστε να καταστεί η συγκεκριμένη εφαρμογή πλήρως λειτουργική, ενώ η παράδοση του έργου έγινε στις 22-12-2003. Από τα ίδια αυτά έγγραφα προκύπτει ακόμη ότι, μέχρι τις 26-3-2003 είχε γίνει από την ανάδοχο εταιρεία (01 Πληροφορική), η εγκατάσταση ειδικού λογισμικού, χωρίς όμως να έχουν εγκατασταθεί και τα απαραίτητα στοιχεία των συμβολαίων που χειρίζεται το Τμήμα, λόγω της σοβαρής έλλειψης προσωπικού και της ανάγκης εκπαίδευσης του υπάρχοντος στη χρήση του νέου λογισμικού. Μάλιστα, ο ίδιος ο Αναπληρωτής Διευθυντής του Οργανισμού πρότεινε στο ΔΣ, στις 26-3-2003, να ζητήσει να διατεθούν για χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών στον Οργανισμό δύο στελέχη της ως άνω εταιρείας, ένας Μηχανικός Λογισμικού και ένας Χειριστής ηλεκτρονικού υπολογιστή, αντί συνολικής αμοιβής 14.400 ευρώ για την επίλυση των προβλημάτων στο Τμήμα Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων. Από τα παραπάνω αποδεικνύεται πλήρως η βασιμότητα του ισχυρισμού της ενάγουσας που περιέχεται στο δικόγραφο της αγωγής της, ότι δηλαδή, ο ηλεκτρονικός υπολογιστής που της παραχωρήθηκε στη νέα της θέση, της ήταν εντελώς άχρηστος, όχι μόνον μέχρι την 2-4-2003- χρόνο συντάξεως της αγωγής της - αλλά ακόμη και μετά την οριστική της απόλυση, αφού ακόμη και παρά την παράδοση του ως άνω έργου (22-12-2003), έτοιμοι από άποψη πλήρους λειτουργικότητας, δεν είναι βέβαιο ότι το απασχολούμενο στο Τμήμα

Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων του εναγόμενου προσωπικό θα μπορούσε να προσφέρει εργασία, μέσω του συγκεκριμένου μηχανογραφικού συστήματος, αφού θα ήταν αναγκαία και η ειδική εκπαίδευση αυτού, κατά τα προαναφερόμενα. Τα παραπάνω δεν έρχονται σε αντίφαση με τις διαπιστώσεις της Επιθεώρησης Εργασίας που έγιναν την 1-7-2003, διότι αυτές αφορούσαν την εγκατάσταση στον υπολογιστή της ενάγουσας των προγραμμάτων Windows, Excel, Word, MS-Office, σύνδεσης με Internet και όχι τα ειδικά προγράμματα για τα οποία γίνεται λόγος παραπάνω, γ) Τέλος, κρίνεται εντελώς προσχηματική η επίκληση από το εναγόμενο της δηλώσεως που υπέβαλε στον Οργανισμό η ενάγουσα, κατά την πρόσληψή της, το έτος 1993, περί γνώσεως της Αγγλικής γλώσσας, καθόσον η απόδειξη της γνώσης ξένης γλώσσας και κάθε άλλου τυπικού προσόντος από πρόσωπα που προσλαμβάνονται σε ΝΠΔΔ, επιχειρήσεις του Δημοσίου ή ΝΠΙΔ του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως το εναγόμενο αποδεικνύεται μόνο με την προσκομιδή του αντίστοιχου τίτλου σπουδών και όχι με απλή δήλωση του ίδιου του υποψήφιου για πρόσληψη. Β. Σχετικά με τους προβαλλόμενους από το εναγόμενο λόγους της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της ενάγουσας που αφορούν πράξεις και παραλείψεις της, οι οποίες φέρονται από το εναγόμενο ότι έλαβαν χώρα στο Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών, από τους θερινούς μήνες του έτους 2002 και μέχρι τις 27-1-2003, (λόγοι, οι οποίοι και ταυτίζονται με τους λόγους για τους οποίους της επιβλήθηκε η ποινή της οριστικής απόλυσης με την υπ` αριθμ. απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου): 1) Οι ισχυρισμοί του εναγόμενου περί αντιυπερησιακής, αντισυναδέλφικης και απαξιοτικής προς τους Προϊσταμένους και τους συναδέλφους της συμπεριφοράς της ενάγουσας, την οποία φέρεται ότι άρχισε να επιδεικνύει από τους θερινούς μήνες του έτους 2002 και μέχρι την 21-7-2003, πέρα από το γεγονός ότι πάσχουν από αοριστία, αφού το εναγόμενο αποδίδει στην ενάγουσα γενικόλογους χαρακτηρισμούς και κρίσεις για τον προσδιορισμό των οποίων δεν αναφέρει ούτε ένα συγκεκριμένο πραγματικό περιστατικό, είναι και αβάσιμοι κατ` ουσίαν, διότι δεν αποδείχτηκε ότι έλαβε οποτεδήποτε χώρα οποιοδήποτε περιστατικό από το οποίο βάσιμα να μπορεί να υποστηριχθεί ότι από υπαιτιότητα της ενάγουσας μπορούσε να δημιουργηθεί ή και δημιουργήθηκε αφόρητη κατάσταση στη λειτουργία του εναγόμενου Οργανισμού, ούτε αποδείχτηκε ότι η ενάγουσα απευθύνθηκε οποτεδήποτε με απαξιοτικές λέξεις και εκφράσεις σε οποιονδήποτε από τους Προϊσταμένους ή τους συναδέλφους της. Επίσης δεν αποδείχτηκε ότι η ενάγουσα απουσίαζε συχνά από την εργασία της, είτε κατά τη διάρκεια του ωραρίου, είτε για μεγάλα χρονικά διαστήματα αδικαιολόγητα. Αντίθετα αποδείχτηκε (ανταποδεικτικά) ότι η ενάγουσα δεν έκανε χρήση ούτε καν του διαλείμματος που δικαιούνται οι υπάλληλοι του Οργανισμού, όπως τούτο προκύπτει ευθέως από σειρά καταστάσεων εξερχόμενων υπαλλήλων, για έκτακτους προσωπικούς λόγους, που καλύπτουν το χρονικό διάστημα από 17-1-2000 μέχρι 25-6-2003, τις οποίες επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα και τη γνησιότητα τους δεν αμφισβήτησε το εναγόμενο, ενώ για τα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα, που η ίδια αναφέρει ότι απουσίασε, προσκομίζει σχετικά έγγραφα από τα οποία προκύπτει ότι απουσίασε αιτιολογημένα και κατόπιν αναρρωτικής άδειας που της χορηγήθηκε νόμιμα από τις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό του εναγόμενου. Στο σημείο τούτο πρέπει να αναφερθεί ότι από την περιεχόμενη στην υπ` αριθμ. 2306/2005 ένορκη βεβαίωση της Ειρηνοδίκη Αθηνών κατάθεση του μάρτυρα του εναγόμενου, Γ3, Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή αυτού, (ο οποίος είναι και ο μοναδικός μάρτυρας που εξετάστηκε από την πλευρά του εναγόμενου τόσο στην παρούσα, όσο και στις προηγούμενες δίκες που διεξήχθησαν με αντιδίκους την ενάγουσα και το εναγόμενο), δεν προέκυψε ούτε ένα συγκεκριμένο περιστατικό σχετικά με την απόδειξη των ισχυρισμών του εναγόμενου, δεδομένου ότι αναφέρεται στην κατάθεση του στην προσφυγή της ενάγουσας στον Εισαγγελέα Ακροάσεων, χρησιμοποιώντας αφορισμούς, όπως, "ότι δεν είχε η ενάγουσα δικαίωμα να προσφύγει στον Εισαγγελέα" και ότι "ήθελε να λάβει γνώση του εγγράφου για να στραφεί δικαστικά κατά των συναδέλφων της..." ενώ επαναλαμβάνει, σχεδόν κατά λέξη όσα αναγράφονται στην ίδια την έγγραφη διαμαρτυρία των συναδέλφων της ενάγουσας. Σχετικά δε με την διαμαρτυρία αυτή πρέπει να σημειωθεί ότι εμφανίζεται εντελώς αδικαιολόγητη η παράλειψη του εναγόμενου να εξετάσει τις μέχρι και σήμερα υπαλλήλους του και συντάκτριες της ως άνω έγγραφης διαμαρτυρίας, ως μάρτυρες, είτε στα πλαίσια της παρούσας δίκης, είτε στα πλαίσια της πειθαρχικής διαδικασίας που διενήργησε σε βάρος της ενάγουσας, αν και η δεύτερη πειθαρχική αγωγή εναντίον της στηρίχθηκε αποκλειστικά στη συγκεκριμένη έγγραφη διαμαρτυρία και επομένως έπρεπε να ερευνηθεί η βασιμότητα του περιεχομένου της, με τις καταθέσεις των ίδιων των συντακτριών αυτής προκειμένου να αναλάβουν ενόρκως πλέον την ευθύνη για το αληθές όσων αναφέρουν σ` αυτή, αλλά και να διαμορφώσουν τα μέλη των πειθαρχικών οργάνων ίδια αντίληψη της όλης

καταστάσεως. Εξάλλου, η ένορκη εξέταση ως μάρτυρα του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του Οργανισμού, Γ3, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν πρόκειται για εξαιρετικό κατά νόμο μάρτυρα, αφού σύμφωνα με τον Κανονισμό δεν εκπροσωπεί τον Οργανισμό, όμως, στην προκειμένη περίπτωση, ήταν αντίθετη στους ισχύοντες κανόνες δεοντολογίας, ευθιξίας και προστασίας της αντικειμενικότητας της κρίσεως των οργάνων του ίδιου του Οργανισμού, ως ΝΠΙΔ του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δεδομένου ότι, από όλα τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι στο ίδιο ως άνω φυσικό πρόσωπο συνέπεσαν οι ιδιότητες του μάρτυρα του εναγόμενου σε όλες τις δίκες αυτού με την ενάγουσα, του Εισηγητή και στις δύο πειθαρχικές διώξεις εναντίον της σε όλα τα στάδια της διπλής πειθαρχικής διαδικασίας ενώπιον των Πρωτοβάθμιου και Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, καθώς και του Εισηγητή στο Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού για την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της ενάγουσας, σύμφωνα με όσα αναφέρονται παραπάνω. Ακόμη, ο ισχυρισμός του εναγόμενου ότι ένας από τους λόγους της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της ενάγουσας ήταν και προσφυγή της στον Εισαγγελέα Ακροάσεων, δύο φορές προκειμένου να διαταχθεί ο Οργανισμός να της χορηγήσει αντίγραφο της προαναφερόμενης έγγραφης διαμαρτυρίας των συναδέλφων της, αν και δεν είχε τέτοιο δικαίωμα, κρίνεται μη νόμιμος και συνεπώς απορριπτός, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη μείζονα πρόταση της παρούσας, δεδομένου ότι η προβολή του και μόνον εμπεριέχει αναμφίβολα κατάχρηση, όπως προκύπτει από τα αναγραφόμενα στην ιστορική ανάπτυξη του συγκεκριμένου ζητήματος, σχετικά με τον τρόπο που αντιμετώπισε το εναγόμενο την ως άνω προσφυγή της ενάγουσας, παραβιάζοντας ευθέως και μάλιστα δύο φορές δοθείσα προς αυτό Εισαγγελική Διαταγή. Από όλα τα προαναφερόμενα πραγματικά περιστατικά που αποδείχτηκαν και με βάση τις αντίστοιχες διαπιστώσεις, κρίνεται ότι η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της ενάγουσας, γενόμενη κάτω από τις συνθήκες και τις περιστάσεις, που αναλυτικά αναφέρθηκαν παραπάνω, είναι καταχρηστική και συνεπώς άκυρη διότι υπερβαίνει προδήλως τα αξιολογικά όρια που θέτει η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, καθόσον αυτή δεν έγινε ούτε λόγω παράβασης από την ενάγουσα των υπηρεσιακών της καθηκόντων, ούτε προς αποκατάσταση της αρμονικής συνεργασίας και της εργασιακής ειρήνης μεταξύ των υπαλλήλων του εναγόμενου, όπως το τελευταίο ισχυρίστηκε, οι οποίες ακόμη και αν διαταράχτηκαν τούτο δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα της ενάγουσας. Αντίθετα η καταγγελία αυτή έγινε από λόγους εκδικήσεως και εμπάθειας των εκπροσώπων του εναγόμενου, εξαιτίας της άσκησης από την ενάγουσα των νομίμων δικαιωμάτων της που κατοχυρώνονται και Συνταγματικά και συγκεκριμένα, διότι η ενάγουσα: 1) Διαμαρτυρήθηκε με επιστολές της προς την Πρόεδρο και Γενική Διευθύντρια του Οργανισμού και προς τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή, για την αναφερόμενη παραπάνω μείωση των αποδοχών της και ακολούθως για την μετακίνηση της από το Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών, στο Τμήμα Ασφάλισης Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων θεωρώντας αυτή ως βλαπτική μεταβολή των όρων της συμβάσεως εργασίας της, 2) Προσέφυγε στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, διεκδικώντας τα νόμιμα δικαιώματα της. 3) Άσκησε την από 7-2-2003 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, και την από 2-4-2003 αγωγή της, με τις οποίες ζητούσε να ανασταλεί η ισχύς της απόφασης του εναγόμενου για τη μετακίνηση της στο προαναφερόμενο τμήμα και να αναγνωριστεί ότι η ίδια αυτή απόφαση συνιστούσε βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας της. Σημειώνεται δε ότι ο καταχρηστικός χαρακτήρας της ως άνω καταγγελίας δεν επηρεάζεται από την απόρριψη της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων και της αγωγής ως αβασίμων, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αντίστοιχη νομική σκέψη της παρούσας, όχι μόνον διότι, όσο μεν αφορά την εκδοθείσα επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων υπ` αριθμόν 4362/2003 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών είναι προσωρινής ισχύος και δεν περιέχει δεσμευτική κρίση, αρκούμενη στην πιθανολόγηση, αλλά κυρίως διότι ούτε η ως άνω απόφαση, ούτε η εκδοθείσα επί της τακτικής αγωγής υπ` αριθμόν 388/2004 απόφαση (η οποία άλλωστε δεν έχει καταστεί ακόμη τελεσίδικη), έκριναν περί του κύρους της επίμαχης καταγγελίας.

Κατ` ακολουθίαν τούτων λόγω της ακυρότητας της καταγγελίας, αυτή θεωρείται σαν να μη έγινε, (άρθρα 174, 180 ΑΚ) με αποτέλεσμα η εργασιακή σύμβαση της ενάγουσας να διατηρείται σε ισχύ. Η δικαστική αυτή κρίση, στην προκειμένη περίπτωση, επιδρά και επί του κύρους των αποφάσεων των Πειθαρχικών Συμβουλίων του εναγόμενου, με τις οποίες επιβλήθηκε στην ενάγουσα δύο φορές η ποινή της οριστικής απόλυσης, αφού πρόκειται για αποφάσεις Πειθαρχικών Συμβουλίων, που συστήθηκαν και λειτουργούν σύμφωνα με Κανονισμό που έχει, όπως προαναφέρθηκε, ισχύ νόμου, τα οποία κατά την κρατούσα στη Νομολογία άποψη είναι εργοδοτικά όργανα που εκφράζουν τη βούληση του εργοδότη και οι αποφάσεις τους ελέγχονται από τα πολιτικά δικαστήρια, τόσο ως

προς την εφαρμογή των περί πειθαρχικού ελέγχου διατάξεων του Κανονισμού, όσο και ως προς την ουσιαστική τους κρίση υπό τους όρους της διατάξεως του άρθρου 281ΑΚ. Δεδομένου δε ότι, στην κρινόμενη περίπτωση, οι λόγοι για τους οποίους επιβλήθηκαν στην ενάγουσα οι προαναφερόμενες πειθαρχικές ποινές ταυτίζονται απολύτως με τους λόγους για τους οποίους έγινε η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της και εφόσον σύμφωνα με τις προηγούμενες παραδοχές οι λόγοι αυτοί αποδείχτηκαν αβάσιμοι κατ' ουσίαν, κρίνεται ότι δεν υπήρξε παράβαση των υπηρεσιακών καθηκόντων και υποχρεώσεων της ενάγουσας, όπως αυτά αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 24 παρ. 1(γ, δ, στ, ζ, η), 8 και 9 του ισχύοντος κανονισμού του εναγόμενου και επομένως οι επιβληθείσες με τις σχετικές αποφάσεις των Πειθαρχικών Συμβουλίων του εναγόμενου Οργανισμού ποινές οριστικής απόλυσης της ενάγουσας, ελεγχόμενες από άποψη ουσιαστικής ορθότητας, με τα κριτήρια του άρθρου 281 ΑΚ, επιβλήθηκαν ακύρως για ανύπαρκτα ουσιαστικά παραπτώματα και υπό την έννοια αυτή οι προαναφερόμενες αποφάσεις είναι άκυρες ως καταχρηστικές. Έτσι που έκρινε το Εφετείο, παραβίασε εκ πλαγίου τις πιο πάνω αναφερόμενες διατάξεις ουσιαστικού δικαίου, αφού διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση ανεπαρκείς και αντιφατικές αιτιολογίες, για ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο. Ειδικότερα, ενώ δέχθηκε ότι, η απόλυση της αναιρεσίβλητης έγινε επειδή αυτή διαμαρτυρήθηκε για την μείωση των αποδοχών της, δεν διευκρινίζεται στην απόφαση ποια ήταν αυτή η μείωση, αφού στην αρχή αναφέρεται στην απόφαση ότι η αναιρεσίβλητη έλαβε το 50%, που έλαβαν και οι άλλοι συνάδελφοί της και στη συνέχεια ότι, μετά τη χορήγηση σ' αυτή επιδόματος ισολογισμού ισόποσου με το 60% των μηνιαίων ακαθάριστων αποδοχών της δεν έλαβε το ποσοστό του 50% καθώς επίσης αν ήταν αδικαιολόγητη σε σχέση με τους άλλους συναδέλφους της και με βάση την ειδικότητα και τη θέση τους η διαφορετική μεταχείριση της αναιρεσίβλητης. Επίσης, δεν διευκρινίζεται στην απόφαση γιατί απολύθηκε για το λόγο αυτό η αναιρεσίβλητη, αφού, όπως δέχθηκε το Εφετείο, η αναιρεσίβλητη εξέλαβε την εξαίρεσή της από την πιο πάνω οικειοθελή παροχή ως παραδρομή της αναιρεσείουσας και αφού, όπως, επίσης, δέχθηκε το Εφετείο, μετά τη χορήγηση του πιο πάνω ποσοστού 60%, ενόψει του ειρηνικού κλίματος που επικρατούσε, η αναιρεσίβλητη δεν προέβη σε οποιαδήποτε ενέργεια, πράγμα που σημαίνει ότι είχε ικανοποιηθεί. Επίσης, ενώ δέχθηκε το Εφετείο ότι, η απόλυσή της αναιρεσίβλητης οφείλεται και στο γεγονός ότι αυτή διαμαρτυρήθηκε για τη βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας της και άσκησε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και αγωγή για την βλαπτική αυτή μεταβολή, δεν διευκρινίζεται στην απόφαση, αν πράγματι η μετακίνησή της στο τμήμα Ασφάλισης Μεσομακροπρόθεσμων Πιστώσεων για Πωλήσεις Προϊόντων και Ανάλυση Τεχνικών Έργων στο Εξωτερικό συνιστούσε βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας της αναιρεσίβλητης και ειδικότερα αν ήταν υποδεέστερα τα καθήκοντα που της ανατέθηκαν σε σχέση με τα προηγούμενα καθήκοντά της και αν μειώθηκαν οι αποδοχές της, ενόψει μάλιστα και της απόρριψης, όπως αποδέχθηκε το Εφετείο, της πιο πάνω αίτησης και αγωγής. Έτσι, από τις παραδοχές αυτές του Εφετείου δημιουργείται αμφιβολία, αν η αναιρεσίβλητη άσκησε ή όχι νόμιμα δικαιώματα και αν η καταγγελία της συμβάσεώς της οφείλεται ή όχι σε λόγους εκδικήσεως και εμπάθειας των εκπροσώπων της αναιρεσείουσας προς το πρόσωπό της, λόγω της άσκησης των δικαιωμάτων της αυτών. Επομένως, ο δεύτερος και τρίτος λόγος αναιρέσεως, αληθώς από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, με τους οποίους προβάλλεται εκ πλαγίου παραβίαση των παραπάνω διατάξεων, είναι βάσιμοι και πρέπει να γίνουν δεκτοί, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Εφετείο, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές (άρθρο 580 παρ.3 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 5795/2006 απόφαση του Εφετείου Αθηνών.

Παραπέμπει την υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Εφετείο, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές. Και

Καταδικάζει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας, τα οποία ορίζει σε χίλια πεντακόσια (1500) ευρώ. Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 6 Μαΐου 2008.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο στις 13 Μαΐου 2008. Ο
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ